Официален вестник на Европейския съюз

C 171

Издание на български език

Информация и известия

Година 58

26 май 2015 г.

Съдържание

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2015/C 171/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2015/C 171/02 Дело C-279/13: Решение на Съда (девети състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — C More Entertainment AB/Linus Sandberg (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 2 — Пряко предаване на спортна среща на уебсайт) 2

2015/C 171/03 Дело C-316/13: Решение на Съда (първи състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 31, параграф 2 — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Понятие „работник" — Лице с увреждания — Право на платен годишен отпуск — Национална правна уредба, противоречаща на правото на Съюза — Роля на националния съд) 3

BG

2015/C 171/04 Дело C-499/13: Решение на Съда (първи състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Принципи на пропорционалност и на данъчен неутралитет — Данъчно облагане на доставка на недвижим имот в рамките на процедура за принудителна публична продан — Национална правна уредба, която задължава извършващия тази продан съдебен изпълнител да изчисли и да плати ДДС върху такава сделка — Плащане на покупната цена на компетентния съд и необходимост този съд да прехвърли дължимия ДДС на съдебния изпълнител — Имуществена и наказателна отговорност на съдебния изпълнител при неплащане на ДДС — Разлика между срока по общностното право за плащането на ДДС от данъчнозадължено лице и срока, наложен на такъв съдебен изпълнител — Невъзможност за приспадане на платения по получени доставки ДДС) 3

2015/C 171/05 Дело C-556/13: Решение на Съда (четвърти състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Litaksa“ UAB/„BTA Insurance Company“ SE (Преюдициално запитване — Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 90/232/ЕИО — Член 2 — Различен размер на застрахователната премия в зависимост от това на коя територия се използва превозното средство) . . . 4

2015/C 171/06 Дело C-596/13 P: Решение на Съда (втори състав) от 26 март 2015 г. — Европейска комисия/Moravia Gas Storage a.s., по-рано Globula a.s., Чешка република (Обжалване — Вътрешен пазар на природен газ — Задължение на предприятията за природен газ — Организиране на система за договорен достъп на трети лица до съоръженията за съхранение на природен газ — Решение на чешките органи — Временно освобождаване за бъдещи подземни съоръжения за съхранение на природен газ в Дамборжице — Решение на Комисията — Разпореждане за оттегляне на решението за освобождаване — Директиви 2003/55/ЕО и 2009/73/ЕО — Прилагане във времето) 5

2015/C 171/07 Дело C-601/13: Решение на Съда (пети състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda (Преюдициално запитване — Директива 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Развитие на процедурата — Критерии за възлагане на обществени поръчки — Квалификация на персонала, определен за изпълнение на обществените поръчки) 5

2015/C 171/08 Дело C-7/14 P: Решение на Съда (шести състав) от 26 март 2015 г. — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG/Европейска комисия (Обжалване — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 2 и член 239 — Опрощаване на вносни мита — Внос на консервирани гъби с произход от Китай — Решение, с което се установява, че няма основание за опрощаване на вносните мита) 6

2015/C 171/09 Дело C-275/14: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 юни 2014 г. — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów 6

2015/C 171/10 Дело C-282/14: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Полша), постъпило на 10 юни 2014 г. — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Stylinart“ sp. z o.o./Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla 7

2015/C 171/11 Дело C-8/15 P: Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Ledra Advertising Ltd срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-289/13, Ledra Advertising Ltd/Комисия и Европейска централна банка 7

2015/C 171/12 Дело C-9/15 P: Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou и Lilia Papachristofi срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou и Lilia Papachristofi/Европейска комисия и Европейска централна банка 9

2015/C 171/13 Дело C-10/15 P: Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Christos Theophilou и Eleni Theophilou срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-293/13, Christos Theophilou и Eleni Theophilou/Европейска комисия и Европейска централна банка 11

2015/C 171/14 Дело C-58/15: Преюдициално запитване от Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Германия), постъпило на 10 февруари 2015 г. — Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart 13

2015/C 171/15 Дело C-70/15: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 17 февруари 2015 г. — Emmanuel Lebek/Janusz Domino. 13

2015/C 171/16 Дело C-74/15: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 18 февруари 2015 г. — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare и др. 14

2015/C 171/17 Дело C-76/15: Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 19 февруари 2015 г. — Paul Vervloet и др., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne/Ministerraad, Streithelferinnen: Arcofin CVBA и др. 15

2015/C 171/18 Дело C-78/15: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 20 февруари 2015 г. — Colena AG/Deiters GmbH. 16

2015/C 171/19 Дело C-97/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 февруари 2015 г. — Sprengen/Pakweg Douane BV/Staatssecretaris van Financiën 17

2015/C 171/20 Дело C-98/15: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — María Begoña Espadas Recio/Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE). 17

2015/C 171/21 Дело C-99/15: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — Christian Liffers/Producciones Mandarina, S.L. y Gestevisión Telecinco, S.A.. . 18

2015/C 171/22 Дело C-102/15: Преюдициално запитване от Fővárosi Ítélőtábla (Унгария), постъпило на 2 март 2015 г. — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich 19

2015/C 171/23 Дело C-114/15: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Pau (Франция), постъпило на 6 март 2015 г. — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL/GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public 19

2015/C 171/24 Дело C-115/15: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 6 март 2015 г. — Secretary of State for the Home Department/NA 20

2015/C 171/25 Дело C-118/15: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания), постъпило на 9 март 2015 г. — Confederación Sindical ELA и Juan Manuel Martínez Sánchez/Aquarbe S.A.U. и Consorcio de Aguas de Busturialdea 21

2015/C 171/26 Дело C-122/15: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 10 март 2015 г. — C 22

2015/C 171/27 Дело C-129/15: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 16 март 2015 година — X. M./Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) 22

Общ съд

2015/C 171/28 Дело T-175/12: Решение на Общия съд от 9 март 2015 г. — Deutsche Börse/Комисия „Конкуренция — Концентрации — Сектор на финансовите инструменти — Европейски пазари, на които се търгуват деривати — Решение за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар — Преценка на последиците от концентрацията за конкуренцията — Повишаване на ефективността — Ангажименти“ . 24

2015/C 171/29 Дело T-234/14: Определение на Общия съд от 17 март 2015 г. — Mammoet Salvage/Комисия (Иск за установяване на неправомерно бездействие и иск за обезщетение — Договорна отговорност — Извъндоговорна отговорност — Възражение за недопустимост — Осми европейски фонд за развитие — Работи по отстраняване на 74 корабни останки в залива на Нуадибу — Договор, сключен между ищеца и Мавритания и гарантиран от Комисията за финансиране от Европейския съюз — Изпълнение на договора — Доклад за датата, на която се прекратява задължението за плащане на Европейския съюз по договора — Иск, който частично е явно недопустим и частично е явно лишен от правно основание) . . 24

2015/C 171/30 Дело T-74/15: Жалба, подадена на 17 февруари 2015 г. — European Dynamics Luxembourg и Evropaïki Dynamiki/Комисия 25

2015/C 171/31 Дело T-107/15: Жалба, подадена на 25 февруари 2015 г. — Uganda Commercial Impex/Съвет 26

2015/C 171/32 Дело T-112/15: Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — Република Гърция/Комисия 27

2015/C 171/33 Дело T-117/15: Жалба, подадена на 4 март 2015 г. — Естония/Комисия 28

2015/C 171/34 Дело T-123/15: Жалба, подадена на 16 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice) 29

2015/C 171/35 Дело T-124/15: Жалба, подадена на 18 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN) 30

2015/C 171/36 Дело T-125/15: Жалба, подадена на 18 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN) 31

2015/C 171/37 Дело T-128/15: Жалба, подадена на 20 март 2015 г. — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien/СХВП — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) 31

2015/C 171/38 Дело T-134/15: Жалба, подадена на 23 март 2015 г. — salesforce.com/СХВП (SOCIAL.COM) 32

2015/C 171/39 Дело T-142/15: Жалба, подадена на 30 март 2015 г. — DHL Express (France)/СХВП — Chronopost (WEBSHIPPING) 33

2015/C 171/40 Дело T-144/15: Жалба, подадена на 25 март 2015 г. — L'Oréal/СХВП — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA) 34

2015/C 171/41 Дело T-146/15: Жалба, подадена на 23 март 2015 г. — hyphen/СХВП — Skylotec 34

2015/C 171/42 Дело T-159/15: Жалба, подадена на 1 април 2015 г. — Puma/СХВП — Gemma Group (изображение на скачащо животно) 35

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2015/C 171/43 Дело F-32/14: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 март 2015 г. — DO/ЕОЦКП (Публична служба — Персонал на ЕОЦКП — Срочно нает служител — Неподновяване на договор — Атестационен доклад — Късно изготвяне на атестационния доклад — Непоследователност между общите и конкретните оценки) 36

2015/C 171/44 Дело F-5/15: Определение на Съда на публичната служба от 25 март 2015 г. — Necci/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Прехвърляне на пенсионни права, придобити по национална пенсионна схема — Предложение за бонус към осигурителния стаж — Просрочие на административната жалба — Неспазване на досъдебната процедура — Явна недопустимост) 36

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

(2015/C 171/01)

Последна публикация

ОВ C 155, 11.5.2015 г.

Предишни публикации

ОВ C 146, 4.5.2015 г.

ОВ C 138, 27.4.2015 г.

ОВ C 127, 20.4.2015 г.

ОВ C 118, 13.4.2015 г.

ОВ C 107, 30.3.2015 г.

ОВ C 96, 23.3.2015 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (девети състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Дело C-279/13) ([1])

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 2 — Пряко предаване на спортна среща на уебсайт)

(2015/C 171/02)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: C More Entertainment AB

Ответник: Linus Sandberg

Диспозитив

Член 3, параграф 2 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която разширява изключителното право на радио- и телевизионните организации по член 3, параграф 2, буква г) по отношение на актове на публично разгласяване, които биха могли да представляват пряко предаване на спортни срещи по интернет като разглежданите в главното производство, при условие че посоченото разширяване не засяга закрилата на авторското право.

([1]) ОВ C 207, 20.7.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail „La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(Дело C-316/13) ([1])

(Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 31, параграф 2 — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Понятие „работник" — Лице с увреждания — Право на платен годишен отпуск — Национална правна уредба, противоречаща на правото на Съюза — Роля на националния съд)

(2015/C 171/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gérard Fenoll

Ответници: Centre d'aide par le travail „La Jouvene", Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Диспозитив

Понятието „работник" по смисъла на член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време и на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че може да обхваща лице, прието в център за подпомагане чрез работа като разглеждания в главното производство.

([1]) ОВ C 215, 27.7.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Marian Macikowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Дело C-499/13) ([1])

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Принципи на пропорционалност и на данъчен неутралитет — Данъчно облагане на доставка на недвижим имот в рамките на процедура за принудителна публична продан — Национална правна уредба, която задължава извършващия тази продан съдебен изпълнител да изчисли и да плати ДДС върху такава сделка — Плащане на покупната цена на компетентния съд и необходимост този съд да прехвърли дължимия ДДС на съдебния изпълнител — Имуществена и наказателна отговорност на съдебния изпълнител при неплащане на ДДС — Разлика между срока по общностното право за плащането на ДДС от данъчнозадължено лице и срока, наложен на такъв съдебен изпълнител — Невъзможност за приспадане на платения по получени доставки ДДС)

(2015/C 171/04)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marian Macikowski

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Диспозитив

1) *Членове 9 и 193 и член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат разпоредба на националното право като разглежданата в главното производство, която при продажба на недвижим имот чрез принудително изпълнение задължава оператора, и по-специално осъществилия тази продажба съдебен изпълнител, да изчислява, събира и плаща в предвидените срокове данъка върху добавената стойност, дължим върху полученото от тази сделка.*

2) *Принципът на пропорционалност трябва да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредба на националното право като разглежданата в главното производство, според която съдебният изпълнител трябва да отговаря с цялото си имущество за размера на данъка върху добавената стойност, дължим върху полученото от продажбата на недвижим имот, осъществена чрез принудително изпълнение, когато не е изпълнил задължението си да събере и внесе този данък, при условие че той разполага на практика с всички правни средства, за да изпълни това задължение, което запитващата юрисдикция следва да провери.*

3) *Членове 206, 250 и 252 от Директива 2006/112, както и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство, според която посоченият в тази разпоредба платец трябва да изчислява, събира и внася данъка върху добавената стойност, дължим при осъществената чрез принудително изпълнение продажба на вещи, без да може да приспада данъка върху добавената стойност, платен по получени доставки от началото на данъчния период до датата, на която данъкът е събран от данъчнозадълженото лице.*

([1]) ОВ C 367, 14.12.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Litaksa“ UAB/„BTA Insurance Company“ SE

(Дело C-556/13) ([1])

(Преюдициално запитване — Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 90/232/ЕИО — Член 2 — Различен размер на застрахователната премия в зависимост от това на коя територия се използва превозното средство)

(2015/C 171/05)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Litaksa“ UAB

Ответник: „BTA Insurance Company“ SE

Диспозитив

Член 2 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, изменена с Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието „единна застрахователна премия“ по смисъла на този член не попада застрахователна премия, която се различава в зависимост от това дали застрахованото превозно средство ще се използва единствено на територията на държавата членка, където е неговото обичайно долуване, или ще се използва на цялата територия на Европейския съюз.

([1]) ОВ C 24, 25.1.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 март 2015 г. — Европейска комисия/Moravia Gas Storage a.s., по-рано Globula a.s., Чешка република

(Дело C-596/13 P) ([1])

(Обжалване — Вътрешен пазар на природен газ — Задължение на предприятията за природен газ — Организиране на системата за договорен достъп на трети лица до съоръженията за съхранение на природен газ — Решение на чешките органи — Временно освобождаване за бъдещи подземни съоръжения за съхранение на природен газ в Далборжице — Решение на Комисията — Разпореждане за оттегляне на решението за освобождаване — Директиви 2003/55/ЕО и 2009/73/ЕО — Прилагане във времето)

(2015/C 171/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Armati и K. Herrmann)

Други страни в производството: Moravia Gas Storage a.s., по-рано Globula a.s. (представители: P. Zákoucký и D. Koláček, advokáti), Чешка република (представители: M. Smolek, T. Müller и J. Vláčil)

Диспозитив

1) *Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз Globula/Комисия (T-465/11, EU:T:2013:406).*

2) *Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.*

3) *Съдът не се произнася по съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 61, 1.3.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 март 2015 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

(Дело C-601/13) ([1])

(Преюдициално запитване — Директива 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Развитие на процедурата — Критерии за възлагане на обществени поръчки — Квалификация на персонала, определен за изпълнение на обществените поръчки)

(2015/C 171/07)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Ответници: Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém, Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

Диспозитив

За възлагането на обществена поръчка за доставка на услуги от интелектуален характер по обучение и консултиране, член 53, параграф 1, буква а) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги допуска възлагащият орган да определя критерий, позволяващ оценката на качеството на екипите, конкретно предложени от оферентите за изпълнение на поръчката, който отчита състава на екипа, опита и биографиите на членовете му.

([1]) ОВ C 39, 8.2.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 март 2015 г. — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG/Европейска комисия

(Дело C-7/14 P) ([1])

(Обжалване — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 2 и член 239 — Опрощаване на вносни мита — Внос на консервирани гъби с произход от Китай — Решение, с което се установява, че няма основание за опрощаване на вносните мита)

(2015/C 171/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (представители: K. Landry и G. Schwendinger, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Caeiros и B.-R. Killmann)

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Осъжда Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 52, 22.2.2014 г.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 5 юни 2014 г. — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów

(Дело C-275/14)

(2015/C 171/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Ответник: Minister Finansów

С определение от 5 февруари 2015 г. Съдът постанови, че член 2, параграф 3, втора алинея от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията ([1]) трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която предвижда добавките с код 3811 по Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕО) № 1031/2008 на Комисията от 19 септември 2008 г., да се облагат с акциз по различна ставка от приложимата за горивото, към което те се добавят.

Член 2, параграф 3, втора алинея от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че частноправните субекти могат да се позовават на него в спорове с компетентния национален административен орган пред националните съдилища, за да изискат да бъде оставена без приложение националната правна уредба, която е несъвместима с тази разпоредба.

([1]) ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Полша), постъпило на 10 юни 2014 г. — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Stylinart“ sp. z o.o./Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

(Дело C-282/14)

(2015/C 171/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Rzeszowie

Страни в главното производство

Ищец: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „Stylinart“ sp. z o.o.

Ответник: Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

С определение от 11 декември 2014 г. Съдът на Европейския съюз постанови, че очевидно не е от компетентността му да отговори на въпросите, поставени от Sąd Rejonowy w Rzeszowie.

Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Ledra Advertising Ltd срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-289/13, Ledra Advertising Ltd/ Комисия и Европейска централна банка

(Дело C-8/15 P)

(2015/C 171/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ledra Advertising Ltd (представители: C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, Δικηγόρος, и A. Riza QC)

Други страни в производството: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

— Жалбоподателят иска да се уважи жалбата, да се отхвърлят исканията на ответниците, които да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в производството пред Съда и пред Общия съд, както и делото бъде разгледано по същество.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е нарушил правото на ЕС със съображенията си по редица въпроси в обжалвания акт, а именно:

а) Положението, че „функциите, предоставени на Комисията, […] в рамките на Договора за ЕМС, не съдържат същинско правомощие по приемане на решения и […] дейностите, извършвани от двете институции в рамките на същия договор, обвързват само ЕМС“ ([1]), е изтъкнато от Общия съд, без изобщо да съобрази въздействието на правното положение, което приема като допускане в точка 48, съгласно което Комисията „не е отстъпила ефективния контрол спрямо ролята си в процеса на приемане на решения по член 136, параграф 3 ДФЕС, в приложение на признатите ѝ в член 17 ДЕС правомощия да действа като институция на [Съюза], отговорна за осигуряване на съответствието с правото на Съюза [на актовете, сключени по силата на Договора за ЕМС]“;

б) Твърди се, че в решение Pringle ([2]), на което се позовава Общият съд ([3]), е постановено, че докато дейностите на Комисията и ЕЦБ обвързват само ЕМС ([4]), все пак, включително ([5]) в т. 164 от решението по това дело, Съдът е отбелязал, че „задачите, възложени на Комисията с Договора за ЕМС, ѝ предоставят възможност, в съответствие с предвиденото в член 13, параграфи 3 и 4 от него, да следи за съответствието с правото на ЕС на сключените от ЕМС меморандуми за разбирателство“, а в т. 174, че „съгласно член 13, параграф 3 от този договор меморандумът за разбирателство, договорен с поискалата подкрепа за стабилност държава членка, трябва да е в пълно съответствие с правото на Съюза“.

в) Положението, че „искане за обезщетение, насочено срещу Съюза и основавано само на неправомерността на действие или на поведение, което не е предприето от институция на Съюза или от нейни служители, трябва да бъде отхвърлено като недопустимо“ ([6]), е приложено, без да бъде обсъдено твърдението в репликата на жалбоподателя, че „[…] ЕЦБ [трябва да] е действала като [институция на ЕС], тъй като ЕМС не е можел законосъобразно да упражнява ефективен контрол върху правомощията за налагане на принудителни мерки съгласно правото на ЕС с оглед на допускане, приемане и/или изпълнение на искането, свързано с поставяне на задължително условие. Посочените правомощия за налагане на принудителни мерки са поверени изключително на ЕЦБ […] и съгласно правото на ЕС отказ от ефективен контрол върху тях не е възможен“.

г) „[П]оведението, за което се твърди, че е в основата на претендираната вреда, е бездействие от страна на Комисията при подписването на меморандума за разбирателство. […] Меморандумът за разбирателство обаче е подписан след намаляването на стойността на депозита на жалбоподателя […]. Всъщност това намаляване настъпва с влизането в сила на [мярката от 29 март 2013 г.]. Ето защо не може да се приеме, че жалбоподателят е успял да докаже по достатъчно сигурен начин, че вредата, която смята, че е понесъл, действително е била причинена от твърдяното бездействие на Комисията“ ([7]). Горното положение не отчита твърдението на жалбоподателя, изложено в точка 41 от определението, а именно, че „[у]словията, с които е обвързан [ИФП], предоставена на [Република Кипър] на 26 април 2013 г., и начинът, по който Комисията и ЕЦБ изискват изпълнението им, са причинили на жалбоподателя вредите, за които той иска обезщетение на основание членове 268 [ДФЕС] и 340 ДФЕС“. Начинът, по който тези условия са наложени, включва бездействието на Комисията да гарантира, че наборът от условия е в съответствие с правото на ЕС, както и искането, свързано с поставяне на задължително условие, отправено от ЕЦБ, при неизпълнение на което би се преустановило предоставянето на евро ликвидности на Кипър, като и двете представляват продължителни действия/бездействия с начало 15 март 2013 г., приключили с изпълнението на набора от условия на 29 март 2013 г.

д) Съдържанието на меморандума за разбирателство се оспорва поради това, че се отнася до предварително спазване на набор от условия, което няма как да не е било налице преди намаляването на депозита на жалбоподателя, а Общият съд не отчита това положение като неразделна част от наличието на поведение с определена насоченост.

е) „В случаите, когато поведението, с което се твърди, че е причинена претендираната вреда, се състои в бездействие, е особено важно да е сигурно, че вредата действително е била причинена от твърдяното бездействие и не е можела да бъде причинена от поведение, различно от твърдяното срещу институцията ответник“: Portela/Комисия ([8]). С други думи, „дори ако“ ([9]) Комисията е действала в изпълнение на задължението си да осигури съответствието на условията с правото на ЕС, това би било без значение, тъй като „[м]еморандумът за разбирателство […] е подписан след намаляването на стойността на депозита на жалбоподателя в [BoC]“ ([10]). Отново Общият съд не обсъжда доводите, посочени от жалбоподателя: вж. по-специално букви г) и д) по-горе.

ж) По-нататък, при условията на евентуалност, Общият съд допуска грешка при установяване на фактите, приемайки, че по всичките случаи меморандумът за разбирателство е бил подписан след намаляване на стойността на депозитите. Що се отнася до BoC, последното намаляване настъпва едва след подписването на меморандума за разбирателство на 26 април 2013 г., а именно в края на юни 2013 г.

2. Ако Съдът приеме, че ответниците са били дееспособни в качеството си на институции на ЕС, по аргумент за по-силното основание следва, че определението на Общия съд по второто искане [за отмяна], разгледано в точки 5[6]—60 от него, следва да бъде отменено.

([1]) В. т. 45 от определението.
([2]) По дело C-370/12.
([3]) Вж. т. 45 от определението.
([4]) Вж. т. 45 от определението, постановено на 10 ноември 2014 г.
([5]) Вж. също т. 112 и 163.
([6]) Вж. т. 43 от определението и определение по дело C-520/12 P.
([7]) Вж. т. 54 от определението.
([8]) Вж. т. 80 от определение по дело T-137/07.
([9]) Вж. решение Perillo/Комисия (T-7/96).
([10]) Вж. т. 54 от определението.

Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou и Lilia Papachristofi срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou и Lilia Papachristofi/Европейска комисия и Европейска централна банка

(Дело C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou и Lilia Papachristofi (представители: C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, Δικηγόρος, и A. Riza QC)

Други страни в производството: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

— Жалбоподателите искат да се уважи жалбата, да се отхвърлят исканията на ответниците, които да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в производството пред Съда и пред Общия съд, както и делото бъде разгледано по същество.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е нарушил правото на ЕС със съображенията си по редица въпроси в обжалвания акт, а именно:

а) Положението, че „функциите, предоставени на Комисията, […] в рамките на Договора за ЕМС, не съдържат същинско правомощие по приемане на решения и […] дейностите, извършвани от двете институции в рамките на същия договор, обвързват само ЕМС“ ([1]), е изтъкнато от Общия съд, без изобщо да съобрази въздействието на правното положение, което приема като допускане в точка 48, съгласно което Комисията „не е отстъпила ефективния контрол спрямо ролята си в процеса на приемане на решения по член 136, параграф 3 ДФЕС, в приложение на признатите ѝ в член 17 ДЕС правомощия да действа като институция на [Съюза], отговорна за осигуряване на съответствието с правото на Съюза [на актовете, сключени по силата на Договора за ЕМС]“;

б) Твърди се, че в решение Pringle ([2]), на което се позовава Общият съд ([3]), е постановено, че докато дейностите на Комисията и ЕЦБ обвързват само ЕМС ([4]), все пак, включително ([5]) в т. 164 от решението по това дело, Съдът е отбелязал, че „задачите, възложени на Комисията с Договора за ЕМС, ѝ предоставят възможност, в съответствие с предвиденото в член 13, параграфи 3 и 4 от него, да следи за съответствието с правото на ЕС на сключените от ЕМС меморандуми за разбирателство“, а в т. 174, че „съгласно член 13, параграф 3 от този договор меморандумът за разбирателство, договорен с поискалата подкрепа за стабилност държава членка, трябва да е в пълно съответствие с правото на Съюза“.

в) Положението, че „искане за обезщетение, насочено срещу Съюза и основавано само на неправомерността на действие или на поведение, което не е предприето от институция на Съюза или от нейни служители, трябва да бъде отхвърлено като недопустимо“ ([6]), е приложено, без да бъде обсъдено твърдението в репликата на жалбоподателите, че „[…] ЕЦБ [трябва да] е действала като [институция на ЕС], тъй като ЕМС не е можел законосъобразно да упражнява ефективен контрол върху правомощията за налагане на принудителни мерки съгласно правото на ЕС с оглед на допускане, приемане и/или изпълнение на искането, свързано с поставяне на задължително условие. Посочените правомощия за налагане на принудителни мерки са поверени изключително на ЕЦБ […] и съгласно правото на ЕС отказ от ефективен контрол върху тях не е възможен“.

г) „[П]оведението, за което се твърди, че е в основата на претендираната вреда, е бездействие от страна на Комисията при подписването на меморандума за разбирателство. […] Меморандумът за разбирателство обаче е подписан след намаляването на стойността на депозитите на жалбоподателите […]. Всъщност това намаляване настъпва с влизането в сила на [мярката от 29 март 2013 г.]. Ето защо не може да се приеме, че жалбоподателите са успели да докажат по достатъчно сигурен начин, че вредата, която смятат, че са понесли, действително е била причинена от твърдяното бездействие на Комисията“ ([7]). Горното положение не отчита твърдението на жалбоподателите, изложено в точка 41 от определението, а именно че „[у]словията, с които е обвързан [ИФП], предоставен на [Република Кипър] на 26 април 2013 г., и начинът, по който Комисията и ЕЦБ изискват изпълнението им, са причинили на жалбоподателите вредите, за които те искат обезщетение на основание членове 268 [ДФЕС] и 340 ДФЕС“. Начинът, по който тези условия са наложени, включва бездействието на Комисията да гарантира, че наборът от условия е в съответствие с правото на ЕС, както и искането, свързано с поставяне на задължително условие, отправено от ЕЦБ, при неизпълнение на което би се преустановило предоставянето на евро ликвидности на Кипър, като и двете представляват продължителни действия/бездействия с начало 15 март 2013 г., приключили с изпълнението на набора от условия на 29 март 2013 г.

д) Съдържанието на меморандума за разбирателство се оспорва поради това, че се отнася до предварително спазване на набор от условия, което няма как да не е било налице преди намаляването на депозитите на жалбоподателите, а Общият съд не отчита това положение като неразделна част от наличието на поведение с определена насоченост.

е) „В случаите, когато поведението, с което се твърди, че е причинена претендираната вреда, се състои в бездействие, е особено важно да е сигурно, че вредата действително е била причинена от твърдяното бездействие и не е можела да бъде причинена от поведение, различно от твърдяното срещу институцията ответник“: Portela/Комисия ([8]). С други думи, „дори ако“ ([9]) Комисията е действала в изпълнение на задължението си да осигури съответствието на условията с правото на ЕС, това би било без значение, тъй като „[м]еморандумът за разбирателство […] е подписан след намаляване на стойността на депозитите на жалбоподателите в [BoC]“ ([10]). Отново Общият съд не обсъжда доводите, посочени от жалбоподателите: вж. по-специално букви г) и д) по-горе.

ж) По-нататък, при условията на евентуалност, Общият съд допуска грешка при установяване на фактите, приемайки, че по всичките случаи меморандумът за разбирателство е бил подписан след намаляване на стойността на депозитите. Що се отнася до BoC, последното намаляване настъпва едва след подписването на меморандума за разбирателство на 26 април 2013 г., а именно в края на юни 2013 г.

2. Ако Съдът приеме, че ответниците са били дееспособни в качеството си на институции на ЕС, по аргумент за по-силното основание следва, че определението на Общия съд по второто искане [за отмяна], разгледано в точки 5[6]—60 от него, следва да бъде отменено.

(1) В. т. 45 от определението.
(2) По дело C-370/12.
(3) Вж. т. 45 от определението.
(4) Вж. т. 45 от определението, постановено на 10 ноември 2014 г.
(5) Вж. също т. 112 и 163.
(6) Вж. т. 43 от определението и определение по дело C-520/12 P.
(7) Вж. т. 54 от определението.
(8) Вж. т. 80 от определение по дело T-137/07.
(9) Вж. решение Perillo/Комисия (T-7/96).
(10) Вж. т. 54 от определението.

Жалба, подадена на 12 януари 2015 г. от Christos Theophilou и Eleni Theophilou срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 10 ноември 2014 г. по дело T-293/13, Christos Theophilou и Eleni Theophilou/Европейска комисия и Европейска централна банка

(Дело C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Christos Theophilou и Eleni Theophilou (представители: C. Paschalides, Solicitor, A. Paschalides, Δικηγόρος и A. Riza QC)

Други страни в производството: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

— Жалбоподателите искат да се уважи жалбата, да се отхвърлят исканията на ответниците, които да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в производството пред Съда и пред Общия съд, както и делото бъде разгледано по същество.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е нарушил правото на ЕС със съображенията си по редица въпроси в обжалвания акт, а именно:

a) Положението, че „функциите, предоставени на Комисията, […] в рамките на Договора за ЕМС, не съдържат същинско правомощие по приемане на решения и […] дейностите, извършвани от двете институции в рамките на същия договор, обвързват само ЕМС“ (1), е изтъкнато от Общия съд, без изобщо да съобрази въздействието на правното положение, което приема като допускане в точка 48, съгласно което Комисията „не е отстъпила ефективния контрол спрямо ролята си в процеса на приемане на решения по член 136, параграф 3 ДФЕС, в приложение на признатите ѝ в член 17 ДЕС правомощия да действа като институция на [Съюза], отговорна за осигуряване на съответствието с правото на Съюза [на актовете, сключени по силата на Договора за ЕМС]“;

б) Твърди се, че в решение Pringle ([2]), на което се позовава Общият съд ([3]), е постановено, че докато дейностите на Комисията и ЕЦБ обвързват само ЕМС ([4]), все пак, включително ([5]) в т. 164 от решението по това дело, Съдът е отбелязал, че „задачите, възложени на Комисията с Договора за ЕМС, ѝ предоставят възможност, в съответствие с предвиденото в член 13, параграфи 3 и 4 от него, да следи за съответствието с правото на ЕС на сключените от ЕМС меморандуми за разбирателство“, а в т. 174, че „съгласно член 13, параграф 3 от този договор меморандумът за разбирателство, договорен с поискалата подкрепа за стабилност държава членка, трябва да е в пълно съответствие с правото на Съюза“.

в) Положението, че „искане за обезщетение, насочено срещу Съюза и основавано само на неправомерността на действие или на поведение, което не е предприето от институция на Съюза или от нейни служители, трябва да бъде отхвърлено като недопустимо“ ([6]), е приложено, без да бъде обсъдено твърдението в репликата на жалбоподателите, че „[…] ЕЦБ [трябва да] е действала като [институция на ЕС], тъй като ЕМС не е можел законосъобразно да упражнява ефективен контрол върху правомощията за налагане на принудителни мерки съгласно правото на ЕС с оглед на допускане, приемане и/или изпълнение на искането, свързано с поставяне на задължително условие. Посочените правомощия за налагане на принудителни мерки са поверени изключително на ЕЦБ […] и съгласно правото на ЕС отказ от ефективен контрол върху тях не е възможен“.

г) „[П]оведението, за което се твърди, че е в основата на претендираната вреда, е бездействие от страна на Комисията при подписването на меморандума за разбирателство. […] Меморандумът за разбирателство обаче е подписан след намаляването на стойността на депозитите на жалбоподателите […]. Всъщност това намаляване настъпва с влизането в сила на [мярката от 29 март 2013 г.]. Ето защо не може да се приеме, че жалбоподателите са успели да докажат по достатъчно сигурен начин, че вредата, която смятат, че са понесли, действително е била причинена от твърдяното бездействие на Комисията“ ([7]). Горното положение не отчита твърдението на жалбоподателите, изложено в точка 41 от определението, а именно че „[у]словията, с които е обвързан [ИФП], предоставен на [Република Кипър] на 26 април 2013 г., и начинът, по който Комисията и ЕЦБ изискват изпълнението им, са причинили на жалбоподателите вредите, за които те искат обезщетение на основание членове 268 [ДФЕС] и 340 ДФЕС“. Начинът, по който тези условия са наложени, включва бездействието на Комисията да гарантира, че наборът от условия е в съответствие с правото на ЕС, както и искането, свързано с поставяне на задължително условие, отправено от ЕЦБ, при неизпълнение на което би се преустановило предоставянето на евро ликвидности на Кипър, като и двете представляват продължителни действия/бездействия с начало 15 март 2013 г., приключили с изпълнението на набора от условия на 29 март 2013 г.

д) Съдържанието на меморандума за разбирателство се оспорва поради това, че се отнася до предварително спазване на набор от условия, което няма как да не е било налице преди намаляването на депозитите на жалбоподателите, а Общият съд не отчита това положение като неразделна част от наличието на поведение с определена насоченост.

е) „В случаите, когато поведението, с което се твърди, че е причинена претендираната вреда, се състои в бездействие, е особено важно да е сигурно, че вредата действително е била причинена от твърдяното бездействие и не е можела да бъде причинена от поведение, различно от твърдяното срещу институцията ответник“: Portela/Комисия ([8]). С други думи, „дори ако“ ([9]) Комисията е действала в изпълнение на задължението си да осигури съответствието на условията с правото на ЕС, това би било без значение, тъй като „[м]еморандумът за разбирателство […] е подписан след намаляване на стойността на депозитите на жалбоподателите в [BoC]“ ([10]). Отново Общият съд не обсъжда доводите, посочени от жалбоподателите: вж. по-специално букви г) и д) по-горе.

ж) По-нататък, при условията на евентуалност, Общият съд допуска грешка при установяване на фактите, приемайки, че по всичките случаи меморандумът за разбирателство е бил подписан след намаляване на стойността на депозитите. Що се отнася до BoC, последното намаляване настъпва едва след подписването на меморандума за разбирателство на 26 април 2013 г., а именно в края на юни 2013 г.

2. Ако Съдът приеме, че ответниците са били дееспособни в качеството си на институции на ЕС, по аргумент за по-силното основание следва, че определението на Общия съд по второто искане [за отмяна], разгледано в точки 5[6]—60 от него, следва да бъде отменено.

(1) В. т. 45 от определението.
(2) По дело C-370/12.
(3) Вж. т. 45 от определението.
(4) Вж. т. 45 от определението, постановено на 10 ноември 2014 г.
(5) Вж. също т. 112 и 163.
(6) Вж. т. 43 от определението и определение по дело C-520/12 P.
(7) Вж. т. 54 от определението.
(8) Вж. т. 80 от определение по дело T-137/07.
(9) Вж. решение Perillo/Комисия (T-7/96).
(10) Вж. т. 54 от определението.

Преюдициално запитване от Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Германия), постъпило на 10 февруари 2015 г. — Firma Theodor Pfister/Landkreis Main-Spessart

(Дело C-58/15)

(2015/C 171/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Firma Theodor Pfister

Ответник: Landkreis Main-Spessart

Преюдициални въпроси

— Допуска ли член 27, параграф 3, второ изречение от Регламент (ЕО) № 882/2004 (1) от 29 април 2004 година на Европейския парламент и Съвета събирането на разходоориентирани такси за санитарен контрол на месото за преходния период 2007 г. в съответствие с предшестващата правна уредба (Директива 85/73/ЕИО, изменена с Директива 96/43/ЕО)?

(1) Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216).

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 17 февруари 2015 г. — Emmanuel Lebek/Janusz Domino

(Дело C-70/15)

(2015/C 171/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Взискател: Emmanuel Lebek

Заинтересовано лице: Janusz Domino

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 34, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]) да се тълкува в смисъл, че упоменатата в него възможност за ответника да започне дело, за да оспори решението, обхваща както случая, в който за него е възможно да започне делото в предвидения в националното право срок за това, така и случая, в който срокът е изтекъл, но е възможно да се подаде молба за възстановяване на срока, а впоследствие — след като молбата бъде уважена — да се пристъпи и към самото оспорване чрез съответния способ за това?

2) Трябва ли член 19, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи") и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета ([2]) да се тълкува в смисъл, че изключва прилагането на разпоредбите на националното право относно възможността за възстановяване на срока, или трябва да се тълкува в смисъл, че ответникът има избор — или да подаде молба съгласно тази разпоредба, или да използва съответния национален правен институт?

([1]) ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.
([2]) ОВ L 324, стр. 79.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 18 февруари 2015 г. — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare и др.

(Дело C-74/15)

(2015/C 171/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Въззивници: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Ответници: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Cristian Nicolae Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta представлявано от ликвидатора Pareto Grup IPURL, SC Crisco SRL представлявано от специалния синдик CII Renata Moldovan, SC Crisco SRL представлявано от специалния синдик Cristian Tarcău

Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО ([1]) по отношение на определението на понятието „потребител" да се тълкува в смисъл, че то включва или напротив, в смисъл, че то изключва от тази дефиниция физическите лица, които подписват в качеството си на лица, предоставили обезпечение, допълнителни споразумения и допълнителни договори (договор за поръчителство, договор за обезпечение върху недвижим имот) към договор за кредит, сключен с търговско дружество с цел развитие на неговата дейност, като се има предвид, че тези физически лица нямат никаква връзка с дейността на търговското дружество и чете са действали за цели, които са извън рамките на тяхната професионална дейност [?]

2) Следва ли член l, параграф l от Директива 93/13/ЕИО да се тълкува в смисъл, че в обхвата на тази директива попадат само договорите, сключени между търговци и потребители, които имат за предмет продажбата на стоки или услуги, или в нейния обхват попадат и акцесорните договори (договор за обезпечение, договор за поръчителство) към договор за кредит с бенефициер търговско дружество, сключени от физически лица, които нямат никаква връзка с дейността на търговското дружество и които са действали за цели, които са извън рамките на тяхната професионална дейност [?]

(1) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 19 февруари 2015 г. — Paul Vervloet и др., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne/Ministerraad, Streithelferinnen: Arcofin CVBA и др.

(Дело C-76/15)

(2015/C 171/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensch Famenne

Ответник: Ministerraad

Встъпили страни: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли членове 2 и 3 от Директива 94/19/ЕО (1) на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити, евентуално във връзка с членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (2) и с общия принцип на равенство, да се тълкуват в смисъл, че

   а) те възлагат задължение на държавите членки да гарантират дяловете в кооперациите, на които е издадено разрешение за упражняване на дейност във финансовия сектор, по същия начин, както се гарантират депозитите?

   б) те не допускат държава членка да разпореди на институцията, на която частично е възложено гарантирането на посочените в тази директива депозити, да гарантира — също до размер на 100 000 EUR — дяловете на физически лица, членове в кооперация, на която е издадено разрешение за упражняване на дейност във финансовия сектор?

2) Съвместимо ли е Решение на Европейската комисия от 3 юли 2014 година (3) „относно държавна помощ SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Белгия — Гаранционна схема за защита на дяловете на съдружниците физически лица на финансови кооперации“, с членове 107 и 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз, доколкото то определя като нова държавна помощ гаранционната схема, която се разглежда с него?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос, трябва ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че схема за предоставяне на държавна гаранция на физически лица, членове в кооперации, на които е издадено разрешение за упражняване на дейност във финансовия сектор — каквато схема е предвидена с член 36/24, параграф 1, точка 3 от Закона от 22 февруари 1998 година за определяне на статута и устройството на Белгийската национална банка — представлява нова държавна помощ, за която трябва да бъде уведомена Европейската комисия?

4) При утвърдителен отговор на втория въпрос, съвместимо ли е същото решение на Европейската комисия с член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ако това решение следва да се тълкува в смисъл, че в него се приема, че въпросната държавна помощ е приведена в действие преди 3 март 2011 г. или преди 1 април 2011 г., или на една от тези две дати, или обратно, ако това решение следва да се тълкува в смисъл, че в него се приема, че въпросната държавна помощ е приведена в действие на по-късна дата?

5) Трябва ли член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че той не допуска държава членка да приема мярка като съдържащата се в член 36/24, параграф 1, точка 3 от Закона от 22 февруари 1998 г. за определянето на статута и устройството на Белгийската национална банка, ако тази мярка привежда в действие държавна помощ или представлява държавна помощ, която вече е била приведена в действие, и Европейската комисия още не е била уведомена за тази държавна помощ?

6) Трябва ли член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че той не допуска държава членка, без тя предварително да уведоми Европейската комисия, да приема мярка като съдържащата се в член 36/24, параграф 1, точка 3 от Закона от 22 февруари 1998 г. за определяне на статута и устройството на Белгийската национална банка, ако тази мярка представлява държавна помощ, която още не е била приведена в действие?

([1]) ОВ L 135, стр. 5.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 163.
([2]) ОВ 2000, C 364, стр. 1 (публикувана на български език в ОВ C 303, 2007 г., стр. 1). .
([3]) Решение 2014/686/ЕО на Комисията от 3 юли 2014 година относно държавна помощ SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), приведена в действие от Белгия — Гаранционна схема за защита на дяловете на съдружниците физически лица на финансови кооперации (ОВ L 284, стр. 53).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 20 февруари 2015 г. — Colena AG/Deiters GmbH

(Дело C-78/15)

(2015/C 171/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Colena AG

Ответник: Deiters GmbH

Преюдициални въпроси

1) Представляват ли декоративните контактни лещи без диоптрична сила, съставени от кополимери и вода (хидрогел), „козметичен продукт“ („вещество“ и/или „смес“) по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1223/2009 ([1]), който козметичен продукт по смисъла на тази разпоредба е предназначен за контакт с която и да е външна част на човешкото тяло?

2) Възможно ли е приложното поле на Регламент (ЕО) № 1223/2009 да е и отворено, така че продукт, който не отговаря на изискванията на член 2, параграф 1, буква а) от Регламента, да представлява козметичен такъв според предназначението му преди всичко за средния потребител, който е осведомен, наблюдателен и съобразителен, например защото на опаковката са посочени указания като „Cosmetic eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive“ или „Colour eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive“?

([1]) Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно козметичните продукти (ОВ L 342, стр. 59).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 февруари 2015 г. — Sprengen/Pakweg Douane BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-97/15)

(2015/C 171/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sprengen/Pakweg Douane BV

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1) Следва ли забележка 5, точка B, последна алинея към глава 84 от КН — като при необходимост се вземат предвид приложения А и Б от анекса към Споразумението за информационните технологии — да се тълкува в смисъл, че устройства като описаните в настоящото съдебно решение „screenplays“ трябва да бъдат класирани в подпозиция 8471 70 50 от КН като „твърди дискови запаметяващи единици“, макар че те имат характеристики и свойства, които им позволяват да възпроизвеждат на телевизионен апарат или на видеомонитор запаметени върху твърдите дискове мултимедийни файлове след конвертирането им в аналогови сигнали?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос следва ли позиция 8521 от КН да се тълкува в смисъл, че устройства като „screenplays“ трябва да бъдат класирани в тази позиция дори когато функцията за видеофонично възпроизвеждане не е единствената им функция, но представлява основна тяхна функция?

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — María Begoña Espadas Recio/Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Дело C-98/15)

(2015/C 171/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: María Begoña Espadas Recio

Ответник: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Преюдициални въпроси

1) Следва ли в съответствие с практиката, установена с [Решение на Съда от 10 юни 2010 г., Bruno и др., C-395/08], да се приеме, че клауза 4 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81/ЕО ([1]) относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, е приложима по отношение на обезщетение за безработица, основано на вноски, като предвиденото в член 210 от испанския Ley General de Seguridad Social, което се финансира изключително от вноските, направени от работника и предприятията, за които е полагал труд, и се изчислява в зависимост от осигурителния стаж през шестте години, предшестващи настъпването на законоустановеното състояние на безработица?

2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, следва ли в съответствие с практиката на Съда, установена с [посоченото решение Bruno и др.], клауза 4 от [Рамковото споразумение] да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като съдържащата се в член 3, параграф 4 от Real Decreto 625/1985 от 2 април (Правилник за обезщетенията за безработица), към който препраща седма допълнителна разпоредба, параграф 1, предложение четвърто от Ley General de Seguridad Social, съгласно която разпоредба при „вертикалното“ непълно работно време (само три дни седмично) дните, през които не е полаган труд, не се вземат предвид при изчисляване на продължителността на изплащане на обезщетението за безработица, независимо че за същите са платени осигурителни вноски, което води до намаляване на продължителността на изплащане на обезщетението?

3) Следва ли забраната за пряка или непряка дискриминация, основана на пола, съдържаща се в член 4 от Директива 79/7 ([2]), да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която, подобно на член 3, параграф 4 от [Real Decreto 625/1985], в случаите на работа при „вертикално“ непълно работно време (само три дни седмично) не отчита като осигурителен стаж дните, през които не е полаган труд, което води до намаляване на продължителността на изплащане на обезщетението за безработица?

([1]) ОВ L 14, стр. 9.
([2]) Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, стр. 24; стр. 174; Специално издание на български език, глава 5, том 1, стр. 192).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Испания), постъпило на 27 февруари 2015 г. — Christian Liffers/Producciones Mandarina, S.L. y Gestevisión Telecinco, S.A.

(Дело C-99/15)

(2015/C 171/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christian Liffers

Други страни: Producciones Mandarina, S.L. и Gestevisión Telecinco, S.A.

Преюдициални въпроси

Може ли разпоредбата на член 13, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост да се тълкува в смисъл, че увредено в резултат на нарушение на право на интелектуална собственост лице, което претендира обезщетение за имуществени вреди, определено въз основа на размера на авторските и лицензионни възнаграждения или хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят беше поискал разрешение да използва въпросното право на интелектуална собственост, няма право освен това да претендира и обезщетение за понесени неимуществени вреди?

([1]) ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56.

Преюдициално запитване от Fővárosi Ítélőtábla (Унгария), постъпило на 2 март 2015 г. — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich

(Дело C-102/15)

(2015/C 171/22)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Ítélőtábla

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gazdasági Versenyhivatal

Ответник: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Преюдициални въпроси

Представлява ли искане в областта на „[квазиделиктна отговорност]“ по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ([1]) на Съвета от 22 декември 2000 г. вземане на орган за защита на конкуренцията —произтичащо от възстановяването на глоба, заплатена от страна със седалище в друга държава членка в производство за защита на конкуренцията, което възстановяване впоследствие е обявено за необосновано— срещу тази страна с цел този орган да си възвърне лихвите, които той ѝ е заплатил в съответствие на предвиденото в закона в случай на възстановяване?

([1]) Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Pau (Франция), постъпило на 6 март 2015 г. — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL/GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

(Дело C-114/15)

(2015/C 171/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Pau

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Ответник: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Преюдициални въпроси

1) Съвместима ли е с разпоредбите на членове 34 — 36 ДФЕС национална правна уредба, която запазва достъпа до паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти само за търговците на едро, снабдени с разрешителното, предвидено в член 65 от Директива 2001/82/ЕО ([1]), и по този начин изключва от него лицата, които имат право да продават на дребно, и животновъдите?

2) Разпоредбите на член 65 от Директива 2001/82/ЕО и на член 16 от Директива 2006/123/ЕО ([2]) относно услугите означават ли, че една държава членка може основателно да не признае разрешителните за дистрибуция на едро на ветеринарни лекарствени продукти, издадени от компетентните органи на останалите държави членки на техните собствени граждани, и да изисква последните да притежават освен това и разрешителното за дистрибуция на едро, издадено от собствените ѝ национални компетентни органи, за да имат право да искат и използват разрешения за паралелен внос на ветеринарни лекарствени продукти в тази държава членка?

3) Съвместима ли е с разпоредбите на членове 34, 36 и 56 ДФЕС и с член 16 от Директива 2006/123/ЕО относно услугите национална правна уредба, която приравнява паралелния внос на ветеринарни лекарствени продукти на притежателите на разрешение за използване, което не се изисква от Директива 2001/82/ЕО, изменена, относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, и която вследствие на това ги задължава да разполагат с обект на територията на съответната държава членка и да отговарят на всички изисквания за фармакологична бдителност, предвидени в членове 72 — 79 от посочената директива?

([1]) Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр. 1; Специално издание на български език, глава 13, том 31, стр. 200).
([2]) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 6 март 2015 г. — Secretary of State for the Home Department/NA

(Дело C-115/15)

(2015/C 171/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for the Home Department

Ответник: NA

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли гражданин на трета страна, който е бивш съпруг на гражданин на Съюза, да може да докаже, че бившият му съпруг е упражнявал права по Договорите в приемащата държава членка към момента на развода им, за да запази правото си на пребиваване съгласно член 13, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО ([1])?

2) Има ли гражданин на ЕС право на пребиваване в приемаща държава членка, гарантирано от правото на ЕС съгласно членове 20 и 21 от ДФЕС, при обстоятелства, при които единствената държава в ЕС, в която гражданинът има право да пребивава, е държавата, чийто гражданин е, но е налице фактическа констатация от компетентна юрисдикция, че извеждането на гражданина от приемащата държава членка към държавата, чийто гражданин е, би нарушило правата му съгласно член 8 от ЕКПЧ или член 7 от Хартата на основните права на ЕС?

3) Ако гражданинът на ЕС съгласно точка 2) (по-горе) е дете, има ли родителят, който единствен упражнява родителските права по отношение на това дете, производно право на пребиваване в приемащата държава членка, ако детето би трябвало да придружи родителя при извеждането му от приемащата държава членка?

4) Има ли право дете да пребивава в приемащата държава членка съгласно член 12 от Регламент № 1612/68/ЕИО ([2]) (понастоящем член 10 от Регламент № 492/2011/ЕС ([3])), ако родителят на детето, който е гражданин на Съюза и е бил зает в приемащата държава членка, е престанал да пребивава в нея, преди детето да започне образованието си там?

([1]) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

([2]) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11).

([3]) Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания), постъпило на 9 март 2015 г. — Confederación Sindical ELA и Juan Manuel Martínez Sánchez/Aquarbe S.A.U. и Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Дело C-118/15)

(2015/C 171/25)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederación Sindical ELA и Juan Manuel Martínez Sánchez

Ответници: Aquarbe S.A.U. и Consorcio de Aguas de Busturialdea

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 1, буква б) във връзка с член 4, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО ([1]) тълкуване на испанската правна уредба за транспониране на тези разпоредби, според което предприятие от публичния сектор, отговарящо за предоставянето на обществена услуга, неразделно свързана със собствената му дейност, за чието изпълнение е необходимо използване на специфични материални ресурси, не е длъжно да встъпи в правата и задълженията по трудовите правоотношения с персонала на предприятието, с което е сключило договор за извършването на тази услуга, като е наложило на последното да използва принадлежащите му материални ресурси, когато това предприятие от публичния сектор реши да не продължи договора и да предоставя пряко посочената услуга със собствения си персонал, изключвайки наетия от неговия съдоговорител персонал, по такъв начин, че услугата продължава да бъде предоставяна по същия начин, но от други работници, наети от друг работодател?

([1]) Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 10 март 2015 г. — C

(Дело C-122/15)

(2015/C 171/26)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: C

Друга страна в производството: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ([1]) да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като член 124, параграфи 1 и 4 от Закона за данъка върху дохода (Tuloverolaki), която се отнася до допълнителен данък върху доходи от пенсии, попада в приложното поле на правото на Съюза и поради това в настоящия случай е приложима забраната на дискриминация, основана на възраст, по смисъла на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

   Вторият и третият въпрос се поставят само ако в отговора си на първия въпрос Съдът се произнесе, че настоящият случай попада в приложното поле на правото на Съюза.

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) или буква б) от Директива 2000/78, както и член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба като член 124, параграфи 1 и 4 от Закона за данъка върху дохода, която се отнася до допълнителен данък върху доходи от пенсии, тъй като доходите на физическо лице от пенсии, получаването на които е свързано най-малкото непряко с определена възраст на това лице, се облагат в определени случаи с по-висок данък върху дохода от доходите от трудова дейност в същия размер?

3) В случай че посочените разпоредби от Директива 2000/78/ЕО и от Хартата на основните права на Европейския съюз не допускат национална разпоредба като тази за допълнителния данък върху доходи от пенсии, в настоящия случай следва да се провери дали член 6, параграф 1 от посочената директива трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като тази за допълнителния данък върху доходи от пенсии все пак може да се счете по смисъла на тази разпоредба за обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта, трудов пазар и цели на професионалното обучение, тъй като, както става ясно от подготвителните материали във връзка със Закона за данъка върху дохода, допълнителният данък върху доходи от пенсии има за цел да се наберат данъчни приходи от получатели на пенсии с по-високи финансови възможности, да се намали разликата между данъчната тежест при доходи от пенсии и при доходи от трудова дейност, както и да се засилят стимулите за възрастните хора да продължат да бъдат активни в трудовия живот?

([1]) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 16 март 2015 година — Х. М./Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ)

(Дело C-129/15)

(2015/C 171/27)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Х. М.

Ответник: Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ)

Преюдициални въпроси

1) Следва ли да се приема по смисъла на чл.1, ал.9 от Директива 2004/18/ЕИО ([1]), че дадена организация/търговско дружество е публичноправна организация само защото над 30 % от приходите и от дейността за предходната година са формирани от извършени и заплатени медицински дейности от Националната здравноосигурителна каса в условията на реална конкуренция с други лечебни заведения.

2) Следва ли да се приеме по смисъла на чл.1, ал.9 от Директива 2004/18/ЕИО, че като „задоволяване на нужди от обществен интерес“ може да се приеме предоставянето на медицински услуги в условията на реална конкуренция от частни търговски дружества, създадени с цел печалба.

3) Чл.1, т.9 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги следва ли да се тълкува в смисъл, че се противопоставя на § 1, т.21 от Допълнителните разпоредби на Закона за обществените поръчки, според която за определянето на една организация като публичноправна е достатъчно наличието на един от критериите, аналогични на установените в Директивата, но при кумулативната им даденост.

([1]) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки ОВ L 134, стр. 114; специално българско издание: том 8, стр. 116.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 9 март 2015 г. — Deutsche Börse/Комисия

(Дело T-175/12) ([1])

„Конкуренция — Концентрации — Сектор на финансовите инструменти — Европейски пазари, на които се търгуват деривати — Решение за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар — Преценка на последиците от концентрацията за конкуренцията — Повишаване на ефективността — Ангажименти“

(2015/C 171/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Börse AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: C. Zschocke, J. Beninca и T. Schwarze, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, V. Bottka, N. Khan и B. Mongin)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Icap Securities Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: C. T. Riis-Madsen, адвокат, и S. Stephanou, solicitor)

Предмет

Искане за отмяна на Решение C (2012) 440 на Комисията от 1 февруари 2012 г. за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка COMP/M.6166 — Deutsche Börse/NYSE Euronext).

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *Deutsche Börse AG понася собствените си съдебни разноски, както и направените съдебни разноски от Европейската комисия и Icap Securities Ltd.*

([1]) ОВ C 174, 16.6.2012 г.

Определение на Общия съд от 17 март 2015 г. — Mammoet Salvage/Комисия

(Дело T-234/14) ([1])

(Иск за установяване на неправомерно бездействие и иск за обезщетение — Договорна отговорност — Извъндоговорна отговорност — Възражение за недопустимост — Осми европейски фонд за развитие — Работи по отстраняване на 74 корабни останки в залива на Нуадибу — Договор, сключен между ищеца и Мавритания и гарантиран от Комисията за финансиране от Европейския съюз — Изпълнение на договора — Доклад за датата, на която се прекратява задължението за плащане на Европейския съюз по договора — Иск, който частично е явно недопустим и частично е явно лишен от правно основание)

(2015/C 171/29)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Mammoet Salvage BV (Ротердам, Нидерландия) (представители: P. Kuypers и A. Schadd, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Van Nuffel и S. Bartelt)

Предмет

Главно искане на основание член 265 ДФЕС за установяване, че Комисията е бездействала неправомерно, като не е предприела действия по искане на жалбоподателя за продължаване на задължението за плащане на Съюза по договор за работи по отстраняване на 74 корабни останки в залива на Нуадибу (Мавритания), сключен между ищеца и Ислямска република Мавритания и гарантиран от Комисията за финансиране в рамките на Осмия европейски фонд за развитие, при условията на евентуалност искане да се осъди Комисията на основание договорна отговорност да плати на ищеца издадените по посочения договор фактури и при условията на евентуалност спрямо предходното искане да се признае извъндоговорната отговорност на Съюза.

Диспозитив

1) *Отхвърля иска.*

2) *Осъжда Mammoet Salvage да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 184, 16.6.2014 г.

Жалба, подадена на 17 февруари 2015 г. — European Dynamics Luxembourg и Evropaïki Dynamiki/ Комисия

(Дело T-74/15)

(2015/C 171/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Dynamics Luxembourg SA (Люксембург, Люксембург), Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: I. Ampazis и M. Sfyri, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията (ESTAT/G0/MHF/Gl/MH/nf D (2014) 8 декември 2014 г.), нотифицирано на жалбоподателите като приложение към Формуляра за допълнителна информация на клиентите DESIS III-000455-6000494078-REQ-O1-CINF-03 от 9 декември 2014 г., с което се отхвърля тяхната оферта във връзка с Искане за услуги № DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 в контекста на рамков договор ESP DESIS III, обособена позиция № 4,

— да отмени решението на Комисията, нотифицирано на жалбоподателите като приложение към Формуляра за допълнителна информация на клиентите DESIS 111-000485-6000494078- REQ-01-CINF-02 от 12 декември 2014 г., с което се отхвърля тяхната оферта във връзка с Искане за услуги № DESIS III-000485-6000494078-REQ-0l в контекста на рамков договор ESP-DESIS III, обособена позиция № 4,

— да осъди Комисията да плати на жалбоподателите вредите, които те са претърпели поради пропуснатите ползи във връзка с DESIS ill-000485-6000494078-REQ-OI-CINF-02, в размер на 12 000 EUR заедно с лихвата,

— да осъди Комисията да плати на жалбоподателите правните разноски и другите разходи и разноски, направени във връзка с тази жалба, дори и настоящата жалба да бъде отхвърлена.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две правни основания.

На първо място, жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране при оценката на техните оферти по DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 и DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

На второ място, жалбоподателите посочват, че Комисията е допуснала няколко явни грешки в преценката при оценката на техните оферти по DESIS 111-000485-6000494078-REQ-01.

Жалба, подадена на 25 февруари 2015 г. — Uganda Commercial Impex/Съвет

(Дело T-107/15)

(2015/C 171/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Uganda Commercial Impex Ltd (Кампала, Уганда) (представители: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal и Z. Burbeza, Solicitors, и R. Blakeley, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение 2014/862/ОВППС на Съвета ([1]) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1275/2014 на Съвета ([2]), доколкото те се прилагат за жалбоподателя (включително посочването на жалбоподателя в точка 9, буква б) от приложението към Решение 2014/862/ОВППС),

— доколкото е необходимо, да обяви, че член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 от 18 юли 2005 г. (изменен) не се прилага спрямо жалбоподателя, и

— да осъди Съвета да заплати разноските на жалбоподателя в това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. В първото си основание жалбоподателят изтъква, че Съветът не е направил или не е направил адекватна независима преценка при посочването на жалбоподателя, каквато е бил длъжен да извърши, и че е допуснал грешка при прилагането на правото, като е следвал решението на Комисията по санкциите на ООН без преценка на равнище Европейски съюз.

2. Във второто основание се твърди, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката и/или че посочването на жалбоподателя е незаконосъобразно, тъй като критериите за това не са изпълнени в неговия случай. В частност няма причини да се твърди, че жалбоподателят е нарушил оръжейното ембарго и Съветът не може да установи или не е установил съответни основания в своите мотиви.

3. В третото правно основание се твърди, че Съветът е нарушил процесуалните права на жалбоподателя и по-специално неговото право на защита и право на ефективна съдебна защита, като *inter alia* преди приемането на Решение за изпълнение 2014/862/ОВППС на Съвета и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1275/2014 на Съвета не е представил на жалбоподателя материалите, на които се основава неговото посочване в тези актове, както и като не е изтъкнал адекватни причини.

4. В четвъртото правно основание се твърди, че във всеки случай посочването на жалбоподателя е в нарушение на неговите основни права и на принципа на пропорционалност.

([1]) Решение за изпълнение 2014/862/ОВППС на Съвета от 1 декември 2014 година за прилагане на Решение 2010/788/ОВППС относно ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 346, стр. 36).

([2]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1275/2014 на Съвета от 1 декември 2014 година за прилагане на член 9, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго (ОВ L 346, стр. 3).

Жалба, подадена на 2 март 2015 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело T-112/15)

(2015/C 171/32)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou и A.-E. Vasilopoulou)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение на Комисията от 19 декември 2014 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C (2014) 10135) (ОВ L 369, стр. 71), в частта, в която се изключват от финансиране от страна на Европейския съюз разходите, направени в сектора на помощите за площи през референтната 2008 г. и съответстващи на: а) 10 % от общия размер на разходите за помощи за пасбища, б) 5 % от общия размер на разходите за свързани с тях допълнителни помощи, и в) 5 % от общия размер на разходите в сектора на развитието на селските райони.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага следните основания в подкрепа на своята жалба.

1. С оглед на корекцията от 10 %, наложена по отношение на пасбищата:

   — с първото основание за отмяна се твърди, че погрешно е изтълкувана и приложена разпоредбата на член 2 от Регламент (ЕО) № 796/2004 ([1]) на Комисията от 21 април 2004 година във връзка с определението за пасбище, поради недостатъчни мотиви и в нарушение на принципа на пропорционалност.

2. С оглед на корекцията от 5 %, наложена за свързаните с площите допълнителни помощи и във връзка с мерките за развитие на селските райони:

— с второто основание за отмяна се твърди, че финансовата корекция от 5 % за свързаните с площите допълнителни помощи е наложена въз основа на допусната фактическа грешка с недостатъчни мотиви и в нарушение на правото на пропорционалност;

— с третото основание за отмяна жалбоподателят твърди, че финансовата корекция от 5 %, предвидена за помощите от втория стълб, е наложена неоснователно, като при всички случаи направената от Комисията преценка се основава на фактическа грешка и е явно непропорционална спрямо предвидените в нейното заключение рискове по отношение на втория стълб. В частност, що се отнася до мярка 214 от Програмата за развитие на селските райони, се твърди, че приложената корекция е отчасти повторна по отношение на същия предмет, поради което тя е неправомерна и трябва да бъде отменена.

([1]) Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Жалба, подадена на 4 март 2015 г. — Естония/Комисия

(Дело T-117/15)

(2015/C 171/33)

Език на производството: естонски

Страни

Жалбоподател: Република Естония (представител: Kristi Kraavi-Käerdi)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението, съдържащо се в писмото на Европейската комисия от 22 декември 2014 г. (Ares[2014]4324235), с което Комисията отказва да измени Решение 2006/776/ЕО на Комисията относно размера на сумите, които трябва да бъдат изплатени за неизтеглените от пазара количества захар в излишък ([1]),

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва четири основания.

1. Първо основание: обжалваното решение противоречало на приложение IV, глава 4, точка 2 от Акта за присъединяване ([2]) във връзка с член 58 от този акт.

   — От решение Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) на Съда следвало ясно, че още от приемането му Решение 2006/776 на Комисията било в противоречие със споменатите разпоредби от Акта за присъединяване и че Комисията е трябвало да го измени. Тъй като с обжалваното решение Комисията отказала да измени Решение 2006/776, и обжалваното решение било в противоречие със споменатите разпоредби от Акта за присъединяване.

2. Второ основание: нарушение на принципа на добра администрация.

   — В съответствие с принципа на добра администрация Комисията била длъжна да прилага правните актове в съответствие с тълкуването, направено от Съда на Европейския съюз. Тъй като Комисията не била съобразила Решение 2006/776 с правото на Съюза въз основа на решения Чешка република/Комисия (T-248/07, Сб., EU:T:2012:170) и Република Литва/Комисия (T-262/07, Сб., EU:T:2012:171) на Общия съд, както и решение Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) на Съда, Комисията била нарушила принципа на добра администрация.

3. Трето основание: нарушение на принципа на пропорционалност.

— Обжалваното решение и Решение 2006/776 противоречали на принципа на пропорционалност, тъй като Естония не можела да се позовава на Регламент (ЕО) № 60/2004 ([3]) спрямо частноправните субекти, нейните задължения съгласно тези решения били ограничени до плащания в бюджета на Съюза и не позволявали постигането на целта, преследвана със системата на отстраняване на излишъците от захар.

4. Четвърто основание: генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“ на Комисията нямала право да издала обжалваното решение.

— Решението за изменение на Решение 2006/776 на Комисията трябвало да бъде взето от колегиума на членовете на Комисията. Ставало въпрос за основополагащо решение, чието приемане не можело да се делегира.

([1]) Решение 2006/776/ЕО на Комисията от 13 ноември 2006 г. относно размера на сумите, които трябва да бъдат изплатени за неизтеглените от пазара количества захар в излишък (ОВ L 314, стр. 35).
([2]) Акт относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33).
([3]) Регламент (ЕО) № 60/2004 на Комисията от 14 януари 2004 година за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 9, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 202).

Жалба, подадена на 16 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)

(Дело T-123/15)

(2015/C 171/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Unicorn a.s. (Прага, Чешка република) (представител: L. Lorenc, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Лимасол, Кипър)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „UNICORN-čerpací stanice“ — марка на Общността № 11 014 685

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 13 януари 2015 г. по преписка R 153/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— СХВП не е взела надлежно предвид доказателствата, представени от жалбоподателя,

— СХВП е разгледала неправилно добрата репутация на по-ранните марки.

Жалба, подадена на 18 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Дело T-124/15)

(2015/C 171/35)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Unicorn a.s. (Прага, Чешка република) (представител: L. Lorenc, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Лимасол, Кипър)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Общността (Изображение на еднорог) —марка на Общността № 11 014 743

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 13 януари 2015 г. по преписка R 149/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— СХВП не взела надлежно предвид представените от жалбоподателя доказателства,

— СХВП неправилно приела, че по-ранните марки се ползват с добра репутация.

Жалба, подадена на 18 март 2015 г. — Unicorn/СХВП — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Дело T-125/15)

(2015/C 171/36)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Unicorn a.s. (Прага, Чешка република) (представител: L. Lorenc, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Лимасол, Кипър)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „UNICORN“ — марка на Общността № 11 014 701

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 13 януари 2015 г. по преписка R 150/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— СХВП не взела надлежно предвид представените от жалбоподателя доказателства,

— СХВП неправилно приела, че по-ранните марки се ползват с добра репутация.

Жалба, подадена на 20 март 2015 г. — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien/СХВП — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Дело T-128/15)

(2015/C 171/37)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien GmbH (Фрайбург, Германия) (представител: W. Berlit, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alberto Ruiz Moncayo (Ентрена, Испания)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „RED RIDING HOOD“ — заявка за регистрация № 11 299 831

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 28 януари 2015 г. по преписка R 1012/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да отмени решението на отдела по споровете от 27 март 2014 г. в производство по възражение № B 2 177 817;

— да откаже регистрацията на марка на Общността по заявка № 11 299 831,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 март 2015 г. — salesforce.com/СХВП (SOCIAL.COM)

(Дело T-134/15)

(2015/C 171/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: salesforce.com, Inc. (Сан Франциско, САЩ) (представители: A. Nordemann и M. Maier, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: словна марка на Общността „SOCIAL.COM“ — заявка за регистрация № 12 245 411

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 20 януари 2015 г. по преписка R 1752/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 март 2015 г. — DHL Express (France)/СХВП — Chronopost (WEBSHIPPING)

(Дело T-142/15)

(2015/C 171/39)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: DHL Express (France) (Le Bourget, Франция) (представители: A. Casalonga, F. Codevelle, C. Bercial Arias, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Chronopost (Париж, Франция)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: марка на Общността № 1 909 183

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 28 януари 2015 г. по преписка R 2425/2013-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да отмени оспорваното решение;

— Да обяви, че притежателят на регистрация на Общността № 1 909 183 WEBSHIPPING трябва да бъде лишен от правата си и да се счита, че марката няма действие, считано от датата на подаване на заявлението отмяна, а именно от 6 юли 2012 г.;

— Да осъди СХВП и встъпилата страна (евентуално) да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 25 март 2015 г. — L'Oréal/СХВП — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Дело T-144/15)

(2015/C 171/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: L'Oréal (Париж, Франция) (представител: J. Sena Mioludo, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Португалия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA" — заявка за регистрация № 11 074 391

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 22 януари 2015 г. по преписка R 1097/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да отмени решението на отдела по споровете от 26 февруари 2014 г. по възражение B 002139916;

— да отхвърли възражение B 002139916;

— да приеме в нейната цялост заявка за регистрация на марка на Общността № 011074391 „VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA (+fig.)",

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 март 2015 г. — hyphen/СХВП — Skylotec

(Дело T-146/15)

(2015/C 171/41)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: hyphen GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: Rechtsanwalt M. Gail)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Skylotec GmbH (Нойвид, Германия)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Общността (Изображение на полигон) — марка на Общността № 2 255 537

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 9 март 2015 г. по преписка R 1506/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 15, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 207/2009,

— Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 април 2015 г. — Puma/СХВП — Gemma Group (изображение на скачащо животно)

(Дело T-159/15)

(2015/C 171/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Gemma Group Srl (Черазоло Ауза, Италия)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Общността (изображение на скачащо животно) — заявка за регистрация № 11 573 474

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 19 декември 2014 г. по преписка R 1207/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП и другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— нарушение на член 8, параграф 5 и членове 75 и 76 от Регламент № 207/2009.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 март 2015 г. — DO/ЕОЦКП

(Дело F-32/14) ([1])

(Публична служба — Персонал на ЕОЦКП — Срочно нает служител — Неподновяване на договор — Атестационен доклад — Късно изготвяне на атестационния доклад — Непоследователност между общите и конкретните оценки)

(2015/C 171/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DO (представител: S. A. Pappas, адвокат)

Ответник: Европейски орган за ценни книжа и пазари (представители: P. Василева, D. Waelbroeck и A. Duron, адвокати)

Предмет

Искане за отмяна на решението за неподновяване на договора на жалбоподателката като срочно нает служител вследствие на неблагоприятен атестационен доклад, за отмяна на атестационния доклад и за поправяне на претърпените вреди.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата.*

2) *DO понася направените от нея съдебни разноски и се осъжда да понесе съдебните разноски, направени от Европейския орган за ценни книжа и пазари.*

([1]) ОВ C 184, 16.6.2014 г., стр. 45.

Определение на Съда на публичната служба от 25 март 2015 г. — Necci/Комисия

(Дело F-5/15) ([1])

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Прехвърляне на пенсионни права, придобити по национална пенсионна схема — Предложение за бонус към осигурителния стаж — Просрочие на административната жалба — Неспазване на досъдебната процедура — Явна недопустимост)

(2015/C 171/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Claudio Necci (Auderghem, Белгия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и G. Gattinara)

Предмет

Искане за обявяване на незаконосъобразност на член 9 от общите разпоредби за прилагане (ОРП) на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица и за отмяна на решението за прехвърляне на пенсионни права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза, решение, с което се прилагат новите ОРП за прилагане на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица.

Диспозитив

1) *Отхвърля жалбата като явно недопустима.*

2) *Г-н Nessi понася собствените си разноски.*

([1]) ОВ C 96, 23.3.2015 г., стр. 26.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG